

امکان ذخیره سازی هیدروژن در کشور وجود دارد

مجری پروژه ارزیابی و مطالعه امکان سنجی ذخیره سازی هیدروژن گفت: فناوری ذخیره سازی هیدروژن بسیار گران و پیچیده است و با این که هنوز در بسیاری از کشورهای اروپایی این کار انجام نشده است ولی در کشورمان توان و پتانسیل ذخیره سازی هیدروژن وجود دارد.

مجری پروژه 'ارزیابی و مطالعه امکان سنجی ذخیره سازی هیدروژن' گفت: فناوری ذخیره سازی هیدروژن بسیار گران و پیچیده است و با این که هنوز در بسیاری از کشورهای اروپایی این کار انجام نشده است ولی در کشورمان توان و پتانسیل ذخیره سازی هیدروژن وجود دارد.

'شهره صفارزاده' روز چهارشنبه در گفت و گو با خبرنگار علمی ایرنا افزود: در چند سال اخیر به دلیل مصرف زیاد منابع فسیلی و ایجاد مشکلات زیست محیطی، تصمیم گرفته شد از هیدروژن به عنوان سوخت جایگزین برای خودروها استفاده شود و پیل های سوختی به عنوان نیروی محرکه در خودروها به کار روند.

وی با تاکید بر لزوم ذخیره سازی هیدروژن اظهارداشت: وقتی از سوخت های فسیلی برای حرکت خودروها استفاده می شود خروجی آگروز آنها گازهایی است که مشکلات زیست محیطی به همراه دارد از این رو برنامه اجرایی استفاده از پیل های سوختی در چند بخش در مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است.

عضو هیات علمی سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران ادامه داد: یکی از مصوبات مجلس ذخیره سازی پیل سوختی بوده که به دلیل خصوصیات خاص هیدروژن و خصلت آتش زا بودنش از اهمیت و حساسیت زیادی برخوردار است.

صفارزاده گفت: نحوه ذخیره سازی هیدروژن نسبت به گازهای معمول متفاوت است بنابراین باید مخزنی که برای این کار مورد استفاده قرار می گیرد از مخازن دیگر متفاوت باشد.

وی افزود: بنابراین در پروژه 'ارزیابی و مطالعه امکان سنجی ذخیره سازی هیدروژن' که توسط پژوهشکده فناوری های شیمیایی سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران انجام شده، راههای مختلف ذخیره سازی هیدروژن بررسی و پیشنهاد شده است.

مجری پروژه ذخیره سازی هیدروژن ادامه داد: استفاده از کیپسول های تحت فشار و ذخیره سازی هیدروژن به صورت جامد از جمله پیشنهادهای این پروژه است که مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفته است.

وی اظهارداشت: وقتی هیدروژن می سوزد از آگروز خودرو آب خارج می شود از این رو هیچ گونه آلودگی به همراه ندارد بنابراین برای داشتن هوایی پاک و محیط زیستی سالم، اجرای چنین طرحی در کشور الزامی است.

صفارزاده گفت: این برنامه به عنوان یک برنامه راهبردی به سازمان انرژی های نو ایران (سانا) ارایه شده و قرار است در سند راهبردی، ایجاد و توسعه فناوری ذخیره سازی هیدروژن در کشور در سه مقطع زمانی کوتاه مدت (1395-1391)، میان مدت (1400-1396) و بلند مدت (1405-1401) و در سه بخش تحقیق و توسعه، تبلیغ و ترویج و به کارگیری فناوری مورد توجه قرار گیرد.

عضو هیات علمی سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران اظهارداشت: تاکنون در زمینه تولید و ذخیره سازی هیدروژن فعالیت های گسترده ای در مراکز تحقیقاتی و دانشگاه های کشور انجام شده اما تمام این فعالیت ها پراکنده و درصد زیادی هم تکراری و موازی کاری بوده است که جمع بندی تمام این فعالیت ها در قالب یک پروژه الزامی است.

صفارزاده گفت: پروژه ارزیابی و مطالعه امکان سنجی ذخیره سازی هیدروژن با تامین اعتبار از سوی سازمان انرژی های نو ایران (سانا) و با همکاری محققان پژوهشکده فناوری های شیمیایی سازمان پژوهش های علمی و صنعتی انجام شده است.